

ühes sekundis (see on üks silmapilkne aeg) 80 jalga ehk 40 sammud edasi karata. See on tõeste imehäpanemise väärt. Siiski leiame looduses veel suuremaid kiirusid: kotka lend on ühes sekundis 100 jalga, tui lendab 120 jalga, heale kõla jõuab 1080 jalga, püüsi kuul lendab 1500 jalga, üks puudane suurtüki kuul 2300 jalga, meie maakera oma teel 4 penikoormat, see on 98,000 jalga, ja valguse kiired jõuavad ühes ainsas sekundis 42,000 penikoormat edasi. See pärast kuulutse kaa püüsi pauku hiljem, kui tuld nähakse, ja niisamma on kaa wälgu löömine enne näha, kui müristamist kuulda. Wast siis, kui kõue pilw otse peakohal on, sünnib müristamine walguga ühes. Seda hiljem müristamist pärast wälku kuulutse, seda enam on kõue pilwe meitest eemal.

Hoidlikul on ikka anda sellele, kes abi tarwitab.

Kaks isandat, kes ühe asunduseks waeste heaks raha korjasid, juhtusid kaa ühe rikka juure, kellest veldi, et ta wäga iga tühja asja pärast noomida ja teda seepärast ihusaks arwati. Et küll abi palujatel wähe lootust oli midagit saada, astusid

ometi siöse. Zuba hoowi peal kuulsid saksa sulasega taplewad, et see ühe obeliku ööse läbi niiskuse kätte jätnud, ja kui naad tuppä tahtsid astuda, sai jälle kõögitudruk tapelda, et tühja tulestikku raisata. Kui naad pärast oma pahwet selle saksale olid nimetanud, siis kirjutas seefamma kogumise raamatuse oma nime peale 100 rubla, mis üle korjajad wäga imetlesid. Naad küsisid kaa julgeste, kuidas see wõimalik olla, et ta ennast nüüd nii hellast wõis näidata, et ta küll praegu alles oma teenijaid nii waljuste noominud? Saks naeratas lahkeste ja ütles: „Mitte üks asi ei wõi mind nii waewada, kui see, et näen, kuidas inimesed üsna hoolega ennast pillajaks õpetawad. Seeläbi, et ma kõige wähamatki asja katsun hoida, on mu wara nüüd koos ja ma wõin kaa neile anda, kes tõeste mu abi tarwitawad.“

Wael üks wiht jutu jätkusi.

Rohi nohu wastu. „Ütelge mulle ometi, pai tohtri härra, mis teie siis teete, kui nohu teid waewab?“ Arst: „Siis ma kõhin wähest ja wähest aewastan kaa!“

Meeleparandamine. Itaaliasmaal oli kord üks kõrtsmik pihtil ja preester küsis: „Kas olete